

ફૂલની ખુશબૂ તમે કોયલનો ટહુકો પણ તમે,
મખમલી ઝાકળ તમે, સૂરજનો તડકો પણ તમે!

સ્મિતની માફક તમે મરકો છો સૌના હોઠ પર,
બાવરી આંખોમાં સળવળતો અચંબો પણ તમે!

એટલે તો ચાલવાનો થાક વરતાતો નથી,
મારી મંજિલ પણ તમે છો, મારો રસ્તો પણ તમે!

બસ તરીને પાર ઊતરું, ક્યાંક હું ડૂબી મરું,
મારી હોડી પણ તમે, તોફાની દરિયો પણ તમે!

ધીકતો સૂરજ કદી ઊગે તમારી આંખમાં,
વાદળી થઈને કદી ધારો તો વરસો પણ તમે!

કેટલાં ફરમાન પર ફરમાન છૂટે છે તરત
જાવ, કૈ'ને પાછા અંતરિયાળ રોકો પણ તમે!

બસ ખલીલ એથી વધુ શું જોઈએ તમને હવે,
નામના સિક્કા પડે ને ચલાણી સિક્કો પણ તમે!

લો જણાવી દઉં હું મારા દિલની ખ્વાહિશ આપને,
આપ ચાહો કે ન ચાહો હું તો ચાહીશ આપને!

કોઈ પણ ઇચ્છા નથી, ઇચ્છીશ તો ઇચ્છીશ આપને,
ક્યાંક ઈશ્વર માગવા કહેશે તો માગીશ આપને!

ફૂલ, ફૂંપળ ડાળ કોયલ પાંદડું ને આપ ખુદ,
ધારવા માટે મને કહેશો તો ધારીશ આપને!

આપની આ ચહેરાદારીને હું આપીશ છંદોલય,
હું ગઝલની જેમ શણગારીશ મઠારીશ આપને!

મૌન પણ જળવાશે, કહેવા જેવું કહેવાઈ જશે,
આપ મારી શાયરી વાંચો હું વાંચીશ આપને!

રાતભરની કરવટોની કંઈ વિગત આપો મને,
હુંય ચાદર પરની કરચલીઓ ગણાવીશ આપને.

એમને કે દો ખલીલ અળગા નહીં રાખું કદી,
ક્યાંક ઓઢીશ, ક્યાંક પહેરણ જેમ પહેરીશ આપને!

આ સહનશક્તિ સલામત પણ નથી,
ને મને રડવાની આદત પણ નથી!
દુઃખ નથી ઝાઝું કે જે તમને કહું,
વાત કરવા જેવી રાહત પણ નથી!

મારાં ભયસ્થાનો જહનુમથી અલગ,
મારી ઈચ્છાઓમાં જન્મત પણ નથી!

તે છતાં હું મારા ઘરને ઘર કહું,
ઘરને ભીંતો પણ નથી, છત પણ નથી!

એ જ તો ફૂલો વિશે ચર્ચા કરે,
જેમને ફૂલોની સોબત પણ નથી!

તડકો ઓઢ્યો, પાથર્યો, પહેર્યો છે મેં,
છાંચડા સાથે તો નિસબત પણ નથી!

જે ખલીલ આપે અને કહેતા ફેરે,
એવા મિત્રોની જરૂરત પણ નથી!

નાનકડું ખાબોચિયું મેં દરિયામાં જોયું,
આ સ્વપનું પણ ગઈ કાલે સ્વપનામાં જોયું!

દરવાજા પર ઊભા'તા બે ચોકીદારો,
ઘર પછવાડે બાકોરું કિલ્લામાં જોયું!

એની આંખોની મસ્તીને પીતાંપીતાં,
વાવાઝોડું મેં ચાના પ્યાલામાં જોયું!

મેં પણ ખાલી ખુશ કરવા છબછબિયાં કીધાં,
જ્યાં પણ ટીપું મૃગજળ મેં જેનામાં જોયું!

દુનિયા આખી રગદોળીને જાણી લીધું,
ઘરમાં જોયું, સમજો કે દુનિયામાં જોયું!

દીવો પોતે અજવાળાને ઠોકર મારે,
એવું કાળું અંધારું શ્રદ્ધામાં જોયું!

આખા રકબાને છોડો ધનતેજ સાહબ,
ફળિયાની શી હાલત છે ફળિયામાં જોયું?

હવે ધરખમ સુરક્ષામાં રહું છું,
દુવાઓના ઇલાકામાં રહું છું!

નથી તો પણ હું ચર્ચામાં રહું છું,
બસ આમ એના જ ફળિયામાં રહું છું!

નજરથી દૂર થઈ શકતો નથી હું,
એની આંખોના રકબામાં રહું છું!

નથી ડર દાઝવા કે ડૂબવાનો,
નર્ચા ઝાકળના દરિયામાં રહું છું!

નથી હું મોલવી, પંડિત નથી હું,
હું કાશીમાં ને કાબામાં રહું છું!

અધૂરા પ્રેમની ઘટનાની માફક,
કહાનીમાં ને કિસ્સામાં રહું છું!

ખલીલ એ છાંયડો ઝંખે છે મારો,
હમેશાં હું તો તડકામાં રહું છું!

હોઠ બંધ રાખીશ તો વાચાળ આંખો બોલશે,
આંખ પાંપણ ઢાળશે તો આખો ચહેરો બોલશે!

આપણું શું જાય છે, છો ને બધા બોલ્યા કરે,
બોલવાની ટેવ છે લોકોને લોકો બોલશે!

પ્રેમમાં આ કેવી શ્રદ્ધા કે મને લાગ્યા કરે,
કોક દિ' તો ભીંતે લટકાવેલો ફોટો બોલશે!

હોળી પ્રગટી પણ ખરી ને હોલવાઈ પણ ખરી,
પણ હવે મહિના સુધી રસ્તાનો ખાડો બોલશે!

અર્ધી કાઠી પર લટકવા માંડશે આખું જગત,
જે દિવસ સરહદ વટાવીને ત્રિરંગો બોલશે!

એટલી મારી ફરજ કે હું સતત ચાલ્યા કરું,
મારી મંજિલ ક્યાં છે એ તો ખુદ આ રસ્તો બોલશે!

ફૂલ ચૂપ રહેશે ખલીલ આ ખુશબૂ કંઈ બોલે નહીં,
બાગની ઘટના વિશે શાયદ આ કાંટો બોલશે!